

Skatteministeriet

18. januar 2018
J.nr. 2018 - 21

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 157 af 22. december 2017 (alm. del).

Karsten Lauritzen

/ Christian Stenberg

Spørgsmål

Ministeren bedes redegøre for Indiens udligningsafgift på 6 pct. på alle betalinger for online-reklamer til virksomheder, der ikke holder til i Indien, herunder hvilket provenu skatten indbringer, samt hvordan den administreres. I forlængelse heraf bedes ministeren redegøre for muligheden for at indføre en lignende skat herhjemme.

Svar

Redegørelse for den indiske afgift

På baggrund af offentligt tilgængelige informationer fra det indiske Income Tax Department og International Bureau of Fiscal Documentation kan nedenstående oplyses om den indiske udligningsafgift.

Den indiske udligningsafgift ("equalization levy") blev indført med virkning fra 1. juli 2016. Udligningsafgiften er en kildeskat, som skal opkræves af indiske foretagender eller udenlandske foretagender med fast driftssted i Indien, når der foretages betalinger til en modtager, der ikke er hjemmehørende i Indien, for online-annoncering eller forskellige andre former for digitale ydelser. Afgiften er på 6 pct. af den samlede betaling for den pågældende ydelse.

Den opkrævede afgift skal indbetales månedligt til de indiske skattemyndigheder. Undlader det indiske foretagende at opkræve afgiften hos leverandøren, hæfter foretagendet selv for betalingen.

Der skal dog ikke opkræves afgift, hvis den udenlandske udbyder har fast driftssted i Indien, og den pågældende ydelse har direkte tilknytning til et sådant fast driftssted – dvs. at ydelsen leveres af det faste driftssted. Der skal kun opkræves afgift i det omfang, at annonceringen m.v. har et erhvervmæssigt sigte. Endelig skal der ikke betales afgift af ydelser til en værdi af mindre end INR 100.000 (ca. DKK 10.000).

Skatteministeriet er ikke i besiddelse af oplysninger om det provenu, som den indiske udligningsafgift indbringer. Det bemærkes, at det indiske finansår går fra april til april. Udligningsafgiften har således endnu ikke været i kraft i et helt finansår.

Overvejelser ift. at indføre en lignende afgift i Danmark

Fra indisk side betragter man ikke den indiske afgift som en indkomstskat, hvorfor den efter indisk opfattelse ikke er omfattet af de dobbeltbeskatningsoverenskomster (DBO'er), som Indien har indgået.

Der kan dog rejses spørgsmål ved, om det er i overensstemmelse med DBO'ers eventuelle bestemmelser om ikke-diskrimination, hvis et land opkræver en afgift hos en udenlandsk operatør uden at opkræve en tilsvarende afgift hos hjemmehørende operatører. Disse bestemmelser har dog forskellig udformning fra DBO til DBO. Efter OECD's model for DBO'er gælder ikke-diskriminationsprincippet for skatter af enhver art og betegnelse, mens visse lande kun ønsker princippet anvendt på de skatter, som er omfattet af DBO'en. Begge varianter findes i de DBO'er, som Indien har indgået.

Eventuelle overvejelser om at indføre en tilsvarende ordning i Danmark vil endvidere også rejse EU-retlige spørgsmål om ikke-diskrimination. Endeligt kan en tilsvarende ordning rejse spørgsmål i forhold til medholdeligheden af WTO-handelsaftaler som The General Agreement on Trade in Services (GATS).

Det kan derudover bemærkes, at hvis Danmark skulle indføre en ordning svarende til den indiske, må det antages, at den praktiske konsekvens af en sådan afgift vil være, at udenlandske udbydere af digitale tjenesteydelser vil overvælge udgiften på de danske købere tilsvarende. Dette vil medføre en forringet konkurrenceevne for de pågældende danske virksomheder i forhold til virksomheder i lande, der ikke har en sådan afgift.

Som jeg redegjorde for i besvarelsen af samrådsspørgsmål Q om nationale værneregler den 30. november, kan endelig bemærkes, at OECD i foråret 2018 vil præsentere en foreløbig rapport om digital beskatning, og at Europa-Kommissionen vil fremlægge et lovgivningsforslag om digital beskatning i starten af 2018. Regeringen støtter og arbejder for, at det i OECD og EU-regi undersøges, hvilke skattemæssige udfordringer den øgede digitalisering medfører, og om der kan foretages tiltag, der løser disse udfordringer. Regeringen har den opfattelse, at den bedste løsning vil være en løsning i OECD-regi, da der grundlæggende er tale om en international udfordring.